

Uittreksel uit een brief van Guido de Bres aan zijn vrouw (12 april 1567)

Je wist wel, toen je met mij in het huwelijk trad, dat je een sterfelijke man kreeg, die onzeker was van ook maar een enkel ogenblik van zijn leven. En toch heeft het onze goede God behaagd om ons zeven jaren in het huwelijk bijeen te laten. Als de Heere ons langer bijeen had willen laten, bezat Hij daar wel de macht voor. Maar dit behaagt Hem niet. Dat dan ook Zijn welbehagen geschiede. Ik ben immers niet toevallig in de handen van mijn vijanden gevallen; maar door de zeer goede voorzienigheid van mijn God. Hij leidt alle dingen, zowel grote als kleine. Nu ik dit bedenken, ontwaakt een wonderlijke vrede in mijn hart en ik zeg: 'O mijn God, Gij hebt mij doen geboren worden op de tijd en in het uur, welke Gij bepaald hadt. En gedurende al de tijd van mijn leven hebt Gij mij bewaard en behoed in treffende gevaren en hebt Gij er mij geheel uit verlost. Indien dan nu het uur gekomen is, waarin ik dit leven moet verlaten om tot U te gaan, Uw heilige wil geschiede. Uw hand kan ik niet ontvluchten en al kon ik het, zo zou ik het niet willen. Want daarin bestaat al mijn geluk, dat ik mij gedraag overeenkomstig Uw wil.

Al deze overwegingen maken mijn hart voortdurend zeer vrolijk en ik bid jou, mijn dierbare en getrouwe levensgezellin, dat jij je er met mij over verheugt. Je hebt genoeg gezien van de arbeid en moeite, het kruis en de vervolgingen die ik heb ondergaan. En jijzelf hebt erin gedeeld, toen je mij op mijn reizen vergezelde gedurende de tijd van mijn ballingschap. En zie, nu is het ogenblik daar, waarop God mij de hand reikt om mij in Zijn zalig Rijk in te zamelen. Ik smeek je, dat jij je troost bij de overweging van al deze dingen. Bedenk boven alles de eer die God je schenkt om je een man te geven die niet alleen dienaar van het Evangelie is, maar die ook zó door God verwaardigd wordt, dat het Hem behaagt hem de martelaarskroon deelachtig te maken. Dit is een eer die God zelfs aan Zijn engelen niet bewijst!

Ik ben blij, ja, mijn hart is vrolijk. Er ontbreekt mij te midden van al mijn droefenis niets. Ik ben vervuld met de overvloed van de rijkdommen van mijn God. Nooit had ik gedacht dat God zo goedertieren zou zijn tegenover zo'n ellendig schepsel als ik ben. Ik gevoel de trouw van mijn Heere Jezus Christus. Nu beoefen ik wat ik anderen zo dikwijls heb gepreekt. En eerlijk, ik moet bekennen dat ik toen sprak als een blinde over kleuren. Sinds ik gevangen ben, heb ik meer vorderingen gemaakt en meer geleerd, dan gedurende mijn hele leven. Zo ben ik dan nu op een zeer goede school. De Heilige Geest is mij geschonken! Onze Heere doet mij aan de ene kant mijn zwakheid en kleinheid gevoelen en dat ik niets anders ben dan een ellendig mens, opdat ik mij verneder en opdat al de roem van de overwinning voor Hem zal zijn. Aan de andere kant vertroost en sterkt Hij mij op een ongelooflijke manier en ik voel mij daarom meer gerust en beter tevreden dan de vijanden van het Evangelie. Ik slaap beter dan zij! En al lig ik in het meest ondraaglijke hol, dat men denken kan...; al ontvang ik haast geen lucht en geen licht...; al ben ik dan met zware ijzers aan handen en voeten geboeid...; al lijd ik daardoor de ergste pijn...; toch laat mijn God niet na Zijn belofte te houden en mijn hart te troosten en mij vergenoeging in Hem te schenken.

Brief aan zijn moeder (19 mei 1567)

Lieve moeder, ik bid u, wees goedsmoeds te midden uwer droefheid, en draag deze beproeving, u van God toegezonden, met geduld en met blijdschap, wetende, dat het welbehagen Gods is, hetwelk men in genen dele mag weerstaan, al ware het ook, dat men hiertoe de macht had. Leef het overige uwer dagen in de vreze Gods, blijf mijner gedachtig, als ook dat ik mijnen God gediend heb tot in den dood. Ik blijf u steeds, voor zolang als gij in deze wereld nog zult leven, mijne arme vrouw en mijn kindertjes aanbevelen, die hun vader in hunne vroegste jeugd verliezen, en ik bid den Heere, mijnen God, uit den grond mijns harten, dat het Hem behage, hun van hunne kindsheid af Zijnen Heiligen geest te schenken, en hen in Zijne vreze te doen wandelen gedurende heel hun leven. Ik vraag Hem zonder ophouden om dien zegen, dat Hij zich de man mijner arme weduwe betone, dat Hij haar zegene en haar genadig zij tot in eeuwigheid. Ik ben verheugd te vernemen, dat zij zich met hare kinderen naar Sedan begeven heeft, hetgeen mij enige rust en verademing schenkt; en hoewel zij van u en van mijne broeders verwijderd zij, zoo bid ik u allen haar nimmer te vergeten, maar zowel voor haar als voor mijne arme kleinen te zorgen. Ik bid den Heere mijnen God, dat het Hem behage u te vervullen met den overvloed zijner genade en hemelse zegeningen, en uwe grijsheid meer en meer in ere doe zijn, u bevestigende in alles goeds, totdat Hij u, met al Zijn volk in zijn zalig rijk inzamele. Ik beveel u Gode en den Woorden Zijner genade, die machtig is u op te bouwen en u ene erve te geven onder alle heiligen. Vaarwel, mijne moeder, mijne lieve moeder, vaarwel. De Heere vertrooste u in uwe bezoeking.

Dezen 19en Mei 1567, door uwen zoon, die u op het hartelijkst liefheeft:
GUIDE DE BRÈS. Gevangen om Jezus Christus, Den Zone Gods.